

Вождь

У всі часи й у всіх народів
Бували інколи й Вожді,
З приходом їх в тім - дар Природи
Від Бога був, мовляв, й не ждїть,

Ви всі ж гуртуйтеся з Вождями,
Йдїть до свободи й до життя
Як Бог велїв, й від тата й мами
Взяли щоб все, й лиш до пуття.

А хтось - від прадїда чи й дїда,
Можливо, з них хтось й знав Вождя.
Хто ж зрадить сам Вождя, той – гнида,
Так було, є, та й буде ж, втям!

Кожен в собі сам, і окремо,
І разом всі, щоб й весь народ
Знав, що до чого, й щоб даремно
Народ в тім вже б не став, як зброд,

В пїтьмі й невігластві сповитий.
Не хоче знать, у чому Вождь
Є і політик, є й правитель,
Та те все - ще ніщо, як дощ,

Який би лився й лиш на скелю,
Як в всіх політиків отих
Й правителїв, що в них пустеля
В серцях їх, й в розумах слїпих.

Вожді завжди ведуть до зламу
Що віджило все, і старе,
З новим й в майбутнє їх програма
Така, що й весь народ збере

В єднанні в новім, і в натхненні.
Лиш виродки не йдуть за ним,
Таких є більшість в сьогоденні,
Паплюжать всі Вождя, й лиш тим

Вже не з народом, а лиш з збродом.
Минуле славне, й подвиг в тім ж
Вождя раніш і нині ж, згодом
Що прокляли, - й собі ж той ніж

В пусте й геть зле вже серце й встромлять,
Катюзі - по заслугі ж! Так
Буде завжди, їх не соромлять
Мерзенність й підлість, й неборак,

Хоч він правитель, він й політик,
Хоч греблю нині з них гати -
В припадках всіх несамоовитих,
В них війни й лиш грабіж. Й мети

Нема й не може буть, й дорога
Без них й до Бога, й до людей,
Дасть про Вождя все Агні Йога,
Для того є й весь вірш тут цей.